

[Aage Fogh.]

jeg gerne sige, at angaaende Kursen husker jeg fra Udvalgs møderne i Fjor, at da vi drøftede det Spørgsmaal om Obligationerne, blev det hævdet fra vor Side, at den Kurs antagelig vilde komme ned paa en 94—95. Hvis jeg ikke husker meget forkert, var det ogsaa saadan i Fjor, at de statsgaranterede 4½ pCt.s Obligationer paa det Tidspunkt var nede i 93—94; jeg har ikke haft Tid til at faa det bekræftet, men det vil kunne ses efter siden. Jeg ved, at vi i Udvalgs møderne drøftede Kursen 94, hvorimod det ærede Medlem Hr. Krag hævdede, at Kursen rimeligvis vilde ligge ved 96. Det har vist sig, at vi er kommet ned paa de 94, det var der Tale om i Fjor. Da gik Venstre imod, det var dem, der skaffede os Obligationerne. Det ærede Medlem Hr. Duborg mente, at jeg var noget ilde berørt af den Kendsgerning, og jeg skal ikke nægte det, men det, jeg først og fremmest er ilde berørt af, er, at det er Partiet Venstre, der har skaffet os disse Obligationer og paa et Tidspunkt, da de havde Meddel i Ansvar, tvang det igennem, og nu er det dem, der retter Bebrejdelse imod os andre og vil foretage Ændringer og udadtil søge at indkassere en politisk Gevinst for sig, nu da de intet Ansvar har. Det er det, jeg har taget til Orde imod.

Det har jeg ogsaa taget til Orde imod med Hensyn til Rentepolitikken, og jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Duborg, at det virker ikke overbevisende paa mig, at det ærede Medlem kan bruge det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen. Det har aldrig været en Hemmelighed, at i det Spørgsmaal er det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen af en principielt anden Opfattelse end den, der har været gældende inden for Det radikale Parti. Der er en eneste Indvending, jeg retter mod det ærede Medlem og mod Partiet Venstre, og det er den, at hvis de paa det Tidspunkt, da Lovforslaget var forelagt, havde sagt ja, var Loven blevet gennemført, og saa havde det været en Kendsgerning med Rentesænkning og Gælds-sanering, og hvad dertil hører. Havde det saa ikke været praktisk gennemførligt, var Skammen herfor antagelig blevet Indenrigsministerens. Og skulde man virkelig tro, at Venstre elsker Indenrigsministeren saa højt, at for at frelse ham ud af dette, ofrede de Landbrugets Interesser? Jeg tror ikke paa det, og De maa undskyldte mig, men jeg siger stadig væk, det er Deres Parti, det er det ærede Medlem Hr. Duborg og dem, der stemte sammen med ham, der har

Ansvar for, at det Gode, der kunde have tilflydt Landbruget igennem de Kriseforanstaltninger og Kriselove, ikke blev tilvejebragt.

Naar det ærede Medlem Hr. Duborg endelig siger, at der kan trækkes en ret skarp Grænse for, hvornaar man ikke talte om Rentesænkning mere, vil jeg sige, at det ærede Medlem er vel saa meget Landmand, at han ved, der er ogsaa en ret skarp Grænse for, hvornaar Høsten af 1936 begyndte at virke. Det, at der skulde købes Millioner af Tønder Korn mere, det, at Prisen steg til det dobbelte, det er antagelig Ting, der har nogen Indflydelse ogsaa paa Valutasituationen her i Landet, det tror jeg, det ærede Medlem forstaar. Om der ellers kan drives Politik paa det ud over det, skal jeg lade ham om.

J. S. Foget: Den højtærede Minister kom med en Uhyrlighed, som jeg gerne vil anholde. Ministeren sagde, at der ingen Grund var for Kreditorerne til at sælge Obligationerne, da de gav 4½ pCt. Jeg synes, det er en fuldkommen uhyrlig Udtalelse. Det vil sikkert ikke være ret mange af disse Kreditorer, som kan lægge Obligationerne hen og sige: Nu ønsker vi at beholde de Obligationer, for de giver 4½ pCt.! Nej, i de allerfleste Tilfælde maa Kreditorerne nødvendigvis bruge Pengene straks, og saa vil Kreditorerne ogsaa nødvendigvis sælge Obligationerne. En saadan Udtalelse om, at Obligationerne giver 4½ pCt., og derfor vil Kreditorerne beholde dem, og de behøver ikke at sælge dem, er efter min Mening fuldkommen hen i Vejret.

Ministeren siger, at man kan ikke ændre Forholdene nu midt i Administrationen af Loven. Ja, man kan dog indføre visse Ændringer i Loven, og naar Regeringen sidste Aar fremsatte Lovforslag om en Dækning af Saneringslaanene, som vilde betinge Parilaan, skulde Regeringen fastholde dette Princip; det var et godt Princip. De Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fibiger, sagde, at jeg skulde have lagt Mærke til, at ogsaa de Konservative støttede det sidste Aar. Det lyder jo helt godt, men vilde de Konservative ogsaa være med til Dækningen heraf? Vilde de Konservative ogsaa være med til de Lovforslag, Regeringen fremsatte, som skulde skaffe Dækning for disse Parilaan? Hvis de ikke vilde det, er alt det andet intet værd, og hvis de Konservative vilde have været med til det, vilde det have været en let Sag for Regeringspartierne at have